

Actes de graduació

Curs 2013-2014

Barcelona, 15 de novembre de 2014
L'Auditori

Madrid, 29 de novembre de 2014
Auditori Nacional de Música

Sumari

Paraules de benvinguda del Mgfc. Sr. Josep A. Planell	3
Parlament del Sr. Pere Vallès i Fontanals	7
Parlament del Sr. Jorge Sáinz González	12
Parlament de Josep Tuldrà	15
Parlament de Neus Fàbregues	18
Parlament de Núria Miquel	20
Parlament de María Belén García González	22
Premis extraordinaris	25
Paraules de cloenda del Mgfc. Sr. Josep A. Planell	27

Paraules de benvinguda del Mgfc. Sr. Josep A. Planell

Josep A. Planell
Rector de la Universitat
Oberta de Catalunya

Avui sabem que l'educació ja no queda limitada als primers anys de la nostra vida, sinó que configura la vida mateixa i ens ha d'acompanyar al llarg de tota la nostra trajectòria professional i vital.

Sr. padrí de la graduació,
Sra. vicerectora,
Srs. directors d'estudis i de programes,
Sr. president del Consell Alumni,
Graduades, graduats i familiars,
Senyores i senyors,

Virgili va deixar escrit que «les aparences no s'han de prendre mai gaire seriosament». Avui n'és un cas evident. Perquè qui ara accedís a aquesta sala Pau Casals i en veiés la distribució, podria pensar, erròniament, que els protagonistes d'aquesta cerimònia som els qui seiem en aquesta taula. Res més allunyat de la realitat. Els protagonistes sou vosaltres: els estudiants. Tant els que avui ens acompanyeu a la platea, com els que no hi han pogut assistir, però que han compartit aules amb tots vosaltres. Per tant, permeteu-me començar donant-vos les gràcies. Gràcies per fer-nos confiança i cursar els vostres graus, postgraus i màsters a la UOC.

Voldria estendre aquesta benvinguda als vostres acompanyants. Familiars i amics han estat testimonis directes de la vostra constància, del vostre esforç i de la vostra dedicació al llarg dels darrers anys per a poder ser avui protagonistes d'aquesta cerimònia. Parafrasejant la famosa cançó dels Manel, ningú com ells saben, de primera mà, «que us ha costat PAC i ajuda arribar fins aquí».

Aquesta cerimònia vol ser un reconeixement sincer envers els nostres estudiants, envers vosaltres, per haver assolit una fita important en la vostra formació. Fixeu-vos que parlo de *fit*a i no de *final de camí*. Avui sabem que l'educació ja no queda limitada als primers anys de la nostra vida, sinó que configura la vida mateixa i ens ha d'acompanyar al llarg de tota la nostra trajectòria professional i vital.

Coherents amb aquest missatge, enguany hem volgut agrupar el reconeixement per estudis i no per nivells.

Tant si heu finalitzat un grau, com un postgrau o un màster, tots vosaltres compartiu una mateixa voluntat de superació i també un sentiment de pertinença a la comunitat UOC. Per això us hem volgut acompanyar, tant els diferents representants docents dels estudis, com la doctora Aymerich, i jo mateix, per donar el màxim relleu institucional a un acte que celebra la feina que s'ha fet.

Finalment, voldria aprofitar aquestes paraules inicials per a presentar-vos el padrí d'aquest acte de graduació 2014: l'emprenedor Pere Vallès, conseller delegat i director general de Scytl. Moltes raons justifiquen la seva presència avui aquí. La principal, i que ens omple d'orgull, és que forma part del nostre Patronat.

La seva trajectòria professional el converteix en exemple i estímul per a tota la nostra comunitat universitària. Scytl, l'empresa que avui dirigeix el senyor Vallès, va néixer d'un projecte universitari a partir de la barreja de dos elements fins aleshores aliens: el vot i les noves tecnologies.

Avui tothom parla del vot electrònic, però qui va ser la pionera a l'hora de superar les dificultats tècniques i l'escepticisme sobre la verificabilitat i la seguretat va ser Scytl. Avui han esdevingut experts i referents en processos participatius en línia, tot desenvolupant plataformes i solucions tecnològiques de votació que donen servei a desenes de països i institucions.

Salvant les lògiques distàncies, podríem dir que, ara fa vint anys, la UOC va fer exactament el mateix. Moltes veus s'aixecaren aleshores escèptiques i, fins i tot, contràries vers un projecte pioner: «Com es pot oferir ensenyament i formació de qualitat mitjançant la xarxa?», ens deien. Avui, aquelles reticències queden lluny. Però això no ens ha de fer relaxar, sinó que ens ha de fer perseverar a millorar, a exigir-nos, a reinventar-nos. Com fa Scytl sota el lideratge de Pere Vallès, com fem des de la UOC gràcies a gent com vosaltres.

Benvingudes i benvinguts, comencem, doncs, l'acte de graduació de la UOC 2014!

Vídeos

- > Vídeo del parlament del rector, Josep A. Planell: <https://www.youtube.com/watch?v=i6CHXDkElx0>

- > Acte de graduació. Barcelona, 15 de novembre de 2014. L'Auditori. Sessió 1: <https://www.youtube.com/watch?v=vfBYQMFokzU>

- > Acte de graduació. Barcelona, 15 de novembre de 2014. L'Auditori. Sessió 2: https://www.youtube.com/watch?v=_LO0NqQEzic

-
- > Acte de graduació. Barcelona, 15 de novembre de 2014. L'Auditori. Sessió 3: <https://www.youtube.com/watch?v=OHmSZ5Wwljs>

- > Acte de graduació. Madrid, 29 de novembre de 2014. Auditori Nacional de Música: <https://www.youtube.com/watch?v=ld4zf87QH48>

> Parlament del Sr. Pere Vallès i Fontanals

Pere Vallès i Fontanals

Padrí de promoció

**Director i conseller
delegat de ScytI
Innovating Democracy**

**Barcelona, 15 de
novembre de 2014**

Sr. Rector Magnífic,
Sr. vicerector,
Sr. síndic,
Graduats, graduades i familiars,
Directors d'estudis i de programes,
Professors i professionals de gestió,
Consell Alumni,
Senyores i senyors,

És per a mi un gran honor ser el padrí de la promoció que es gradua en aquest acte. Felicitats a tots els alumnes que us gradueu i a les vostres famílies i amics.

Ara s'obre una etapa plena de noves oportunitats en la qual podreu posar en pràctica els coneixements i les habilitats que heu adquirit a la UOC. Hi ha moltes opcions professionals i totes són molt respectables, però jo us voldria parlar de la que potser conec millor: l'emprenedoria. I ho vull fer des d'una visió realista i, per tant, allunyada de les visions romàntiques i idíl·liques que sovint es presenten sobre aquest tema.

Avui dia vivim en una gran paradoxa amb relació a l'emprenedoria. D'una banda, mai havia estat tan fàcil emprendre un nou negoci. Les barreres d'entrada i els costos d'iniciar una nova empresa mai havien estat tan baixos com fins ara. D'altra banda, cada vegada és més difícil tenir èxit en el món globalitzat i hipercompetitiu en què ens ha tocat viure. Per tant, el que és difícil no és ser emprenedor, sinó sobreviure en l'intent i tenir èxit.

A vegades em pregunten: «Què cal fer per a ser un emprenedor d'èxit?»; i la meua resposta és sempre la mateixa: «No ho sé». L'èxit és sempre relatiu i moltes vegades efímer –el que funciona en un lloc i en un moment determinat pot no funcionar en altres circumstàncies– i, per tant, les receptes no poden ser mai universals o atemporals. D'altra banda, he conegut molts emprenedors d'èxit i tots ells tenen un perfil diferent: n'hi ha

Els emprenedors d'èxit són gent optimista, mentalment forta, proactiva, ambiciosa i preparada per a acceptar la possibilitat real del fracàs.

d'intel·ligents i analítics, però també d'intuïtius i caòtics; hi ha magnífiques persones, però també persones capaces de passar per damunt de qualsevol per a aconseguir els seus objectius; persones ben formades amb inquietuds culturals diverses i persones que no han agafat mai un llibre; etc.

És per a mi un gran honor ser el padrí de la promoció que es gradua en aquest acte. Felicitats a tots els alumnes que us gradueu i a les vostres famílies i amics.

Ara s'obre una etapa plena de noves oportunitats en la qual podreu posar en pràctica els coneixements i les habilitats que heu adquirit a la UOC. Hi ha moltes opcions professionals i totes són molt respectables, però jo us voldria parlar de la que potser conec millor: l'emprenedoria. I ho vull fer des d'una visió realista i, per tant, allunyada de les visions romàntiques i idíl·liques que sovint es presenten sobre aquest tema.

Avui dia vivim en una gran paradoxa amb relació a l'emprenedoria. D'una banda, mai havia estat tan fàcil emprendre un nou negoci. Les barreres d'entrada i els costos d'iniciar una nova empresa mai havien estat tan baixos com fins ara. D'altra banda, cada vegada és més difícil tenir èxit en el món globalitzat i hipercompetitiu en què ens ha tocat viure. Per tant, el que és difícil no és ser emprenedor, sinó sobreviure en l'intent i tenir èxit.

A vegades em pregunten: «Què cal fer per a ser un emprenedor d'èxit?»; i la meva resposta és sempre la mateixa: «No ho sé». L'èxit és sempre relatiu i moltes vegades efímer –el que funciona en un lloc i en un moment determinat pot no funcionar en altres circumstàncies– i, per tant, les receptes no poden ser mai universals o atemporals. D'altra banda, he conegut molts emprenedors d'èxit i tots ells tenen un perfil diferent: n'hi ha d'intel·ligents i analítics, però també d'intuïtius i caòtics; hi ha magnífiques persones, però també persones capaces de passar per damunt de qualsevol per a aconseguir els seus objectius; persones ben formades amb inquietuds culturals diverses i persones que no han agafat mai un llibre; etc.

Tot i aquesta gran diversitat de perfils, sí que n'he pogut identificar algunes característiques comunes: el que podríem anomenar *el comú denominador dels emprenedors d'èxit*, que a continuació resumiré en cinc punts.

Primer. Els emprenedors d'èxit són sempre gent optimista. És més: solen ser optimistes irracionals, irreductibles i irredempts; fins i tot en alguns casos els podríem arribar a qualificar d'il·lusos o, com diem popularment en aquesta terra, de somiatruïtes. Quan comences un nou projecte innovador, les probabilitats d'èxit són més aviat petites. Per tant, des d'un punt de vista purament racional, quan fas l'equació entre, d'una banda, la inversió que faràs en temps, diners i esforç personal i, d'altra banda, el rendiment futur que en trauràs ajustat per la probabilitat d'èxit, els números no surten. A més, si tu no fas aquesta equació, segur que hi haurà altres persones que la faran per tu –pares, parella, amics, enemics i cunyats– i te la recordaran durant molt de temps..., com a mínim fins que comencis a tenir èxit.

Segon. Per a ser emprenedor cal ser mentalment fort. L'emprenedoria és un camí ple de petits fracassos i decepcions, les males notícies abunden més que les bones notícies, la paraula que sents més d'inversors, clients, socis o *partners* i empleats és «no», etc. L'emprenedor s'ha de saber sobreposar a totes aquestes circumstàncies, ha de saber veure la llum en la foscor i aferrar-se a aquesta llum, per petita que sigui, com més fort millor. De vegades, la sensació de l'emprenedor és que és l'espàrring del campió mundial de pesos pesants i al final de cada assalt ha de saber resistir la temptació de llançar la tovallola.

Tercer. L'emprenedor és una persona proactiva, el que els americans anomenen *driven*. Quan et converteixes en emprenedor no pots esperar que el telèfon soni o que els missatges electrònics comencin a arribar. En definitiva, no pots esperar que les coses passin, sinó que has de ser tu el que faci que les coses passin. Això sembla molt senzill, però és un dels punts en què he vist els nous emprenedors en més dificultats. Persones que han tingut carreres plenes d'èxit professional en l'àmbit de les grans multinacionals de vegades tenen grans dificultats per a fer que les coses passin. Estan acostumades a esperar i analitzar les entrades o *inputs* que reben i a reaccionar-hi de manera eficient. El problema és que quan comences un nou projecte, no hi haurà *inputs* si tu no actues com a força creadora d'aquests *inputs*.

Quart. L'emprenedor ha de ser necessàriament ambiciós. Sense ambició és molt difícil la tasca d'emprendre. L'ambició, que no s'ha de confondre mai amb l'avarícia, implica posar-se objectius cada vegada més alts a mesura que es van assolint els objectius anteriors. Això vol dir que l'emprenedor viu en un estat d'insatisfacció permanent, mai no en té prou i mai no està prou satisfet. Més gran, més ràpid, més lluny. El lema de l'emprenedor hauria de ser el dels atletes olímpics: «Citius, altius, fortius». Més, més i més.

Cinquè. L'emprenedor d'èxit ha d'estar sempre preparat per a acceptar la possibilitat real del fracàs. Ha d'estar disposat a arriscar-se. L'èxit i el fracàs són dues cares de la mateixa moneda, i sense el risc del fracàs no hi ha l'oportunitat de l'èxit. Malauradament, en les latituds en què vivim el fracàs no està ben tractat, ni legalment ni socialment. Legalment, tenim una llei concursal que penalitza enormement el fracàs i que converteix emprenedors que han fet tot el possible per salvar el seu negoci en persones sense patrimoni i sense l'oportunitat d'iniciar una nova aventura empresarial. Socialment, es tendeix a culpabilitzar els emprenedors que fracassen. Sovint sentim expressions com «va voler volar massa alt» o «va estirar més el braç que la màniga», que provenen o bé del desconeixement del que significa *emprendre* o bé del ressentiment dels que mai s'han atrevit a emprendre. Davant del fracàs, el crit del veritable

Emprendre implica una activitat creativa, crear alguna cosa de zero, sigui un nou producte, una nova manera més eficient de fer un procés o una experiència d'usuari més bona.

emprenedor és «Nunc coepi!», és a dir, «Ara començo!», en el sentit de no defallar en la primera ensopagada i tornar a començar.

Ara que ja us he desanimat a tots de ser emprenedors, deixeu-me que us expliqui per què és meravellosa l'aventura d'emprendre. Emprendre implica una activitat creativa, crear alguna cosa de zero, sigui un nou producte, una nova manera més eficient de fer un procés o una experiència d'usuari més bona. Tots sabem que estem en aquest món de forma temporal i que el nostre punt de partida és el que les generacions anteriors ens han deixat com a llegat en àmbits tan diversos com la ciència, la tecnologia o la cultura. Poder contribuir a millorar aquest llegat per a les generacions futures i deixar una empremta, per petita que sigui, representa sempre una gran satisfacció personal. L'emprenedor aspira a això per sobre de totes les coses. No diré que l'emprenedor no busca un rendiment financer de les seves activitats, però sí que puc afirmar que no busca només un rendiment financer. Busca quelcom molt més important: transcendir amb el seu llegat i deixar empremta.

D'altra banda, l'emprenedor compleix una funció social de primer ordre. El principal problema que tenim com a societat és la xacra de l'atur. Gairebé tots els altres problemes que tenim –pobresa, manca d'habitatge o delinqüència– tenen l'origen en el problema de l'atur. El problema de l'atur només el poden resoldre els emprenedors, que són els que creen els llocs de treball. Els governs poden facilitar la creació de llocs de treball generant un marc adequat, però al final són les empreses i, sobretot, els emprenedors la principal font de creació de llocs de treball. Per tant, en els temps actuals, els emprenedors han d'estar orgullosos de poder contribuir d'una manera decisiva a combatre el principal problema que tenim com a societat.

M'agradaria acabar amb una proposta innovadora, provocativa i reconec que un pèl surrealista. Les principals capitals del món tenen el Monument al Soldat Desconegut –París a l'Arc del Triomf, Londres a l'abadia de Westminster o Washington al cementiri d'Arlington–, on reten homenatge de manera permanent als soldats que van ser enterrats en tombes sense marcar. La flama eterna que crema en aquests monuments honra els herois de la pàtria representats pels soldats anònims que van morir als camps de batalla del segle XIX i XX. Els herois del segle XXI ja no són els soldats que lluiten en guerres,

sinó els emprenedors anònims que lluiten cada dia pel seu negoci i pels llocs de treball que han creat i crearan.

Barcelona, capital de Catalunya, ciutat de tradició pacifista que està apostant fort per la innovació i per ser una de les plataformes tecnològiques d'Europa, hauria de ser la primera ciutat del món a tenir el Monument a l'Emprenedor Desconegut, que servís per a retre homenatge permanent a tots els emprenedors que ho van intentar amb totes les seves forces però van fracassar. Sobre els seus fracassos construirem els nostres èxits futurs.

Moltes felicitats i molta sort!

- > Vídeo del parlament del padrí de promoció, Pere Vallès i Fontanals: <https://www.youtube.com/watch?v=ItYoYrk8r7A>

Parlament del Sr. Jorge Sáinz González

Jorge Sáinz González
Padrí de promoció
Director general de
Política Universitària en
el Ministeri d'Educació,
Cultura i Esport
Madrid, 29 de novembre
de 2014

**La UOC fa possible
que cada any molts
estudiants com
vosaltres facin realitat
una cosa a la qual
Europa dóna una
importància màxima:
el *lifelong learning* o
aprenentatge al llarg
de la vida.**

Sr. Rector Magnífic,
Srs. directors d'estudis i de programes,
Srs. professors, consultors i tutors,
Personal de gestió,
Representants dels estudiants en les diferents
comissions de la Universitat,
Membres d'Alumni,
Graduats i graduades,

Voldria començar la intervenció agraint al rector, Josep A. Planell, que hagi pensat en mi com a padrí de la promoció 2013-2014 de graduats de la Universitat Oberta de Catalunya. He acceptat humilment aquest encàrrec que m'honra, conscient que també comporta una responsabilitat considerable.

La primera i principal responsabilitat és adreçar-vos avui unes paraules d'enhonorabona per haver conclòs amb èxit els estudis, però també d'encoratjament i il·lusió, perquè davant vostre s'obre una etapa nova, en la qual de ben segur que veureu recompensat l'esforç que heu dedicat a la vostra formació al llarg d'aquests anys. Permeteu-me que m'aturi en aquest punt i us reiteri el meu reconeixement pel temps i l'esforç que heu dedicat a la vostra formació, perquè sé que molts de vosaltres heu tret les hores d'estudi del vostre temps lliure. I sé, també, que a la UOC heu trobat una nova oportunitat per a cursar els estudis que en el seu moment no vau poder fer o per a adquirir nous coneixements i competències que us ajudin a progressar en les vostres carreres professionals.

La UOC fa possible que cada any molts estudiants com vosaltres facin realitat una cosa a la qual Europa dóna una importància màxima: el *lifelong learning* o aprenentatge al llarg de la vida. Per això aquesta universitat s'ha convertit en un element essencial del nostre sistema universitari. És fonamental que hi hagi institucions amb els recursos i els mitjans necessaris per a fer possible que els que tenen la determinació i la força de voluntat per

a cursar estudis superiors, malgrat les nombroses obligacions que tenen, ho puguin fer amb garanties plenes. Perquè el que avui ens sembla gairebé extraordinari, si observem el conjunt del sistema universitari espanyol, d'aquí a pocs anys serà gairebé imprescindible.

La Comissió Europea adverteix que el 2020 la majoria dels treballs en el nostre continent exigiran un nivell de qualificació alt o molt alt. Si tenim en compte, a més, que algunes d'aquestes professions encara no existeixen, podem prendre consciència que, efectivament, l'aprenentatge al llarg de la vida adquirirà una gran importància en els propers anys.

El rol de les universitats, en aquest nou esquema d'aprenentatge al llarg de la vida, està canviant. Aquest canvi, des del meu punt de vista, és immensament positiu, ja que permet a la universitat enriquir-se a partir de les aportacions d'alumnes que han seguit itineraris formatius alternatius o que, fins i tot, ja tenen experiència laboral. En definitiva, del que es tracta és que la universitat també sigui més flexible, perquè pugui complir millor la seva funció de creació i difusió del coneixement, ara que aquest s'ha convertit en motor de progrés, riquesa i benestar.

Malgrat tot, cal reconèixer que aquest panorama de canvi és, com a mínim, desconcertant, com passa amb totes les coses que no coneixem. Davant d'aquesta incertesa és important, d'una banda, que hi hagi institucions com la UOC, amb prestigi i molta experiència en la tasca de fer accessible el coneixement amb un simple clic de ratolí.

D'altra banda, cal disposar d'informació que ens il·lumini i ens permeti veure el camí. Per aquest motiu, des del Ministeri donem prioritat a l'estudi d'ocupabilitat dels titulats universitaris que duem a terme. Fa unes quantes setmanes, en vam donar a conèixer els primers resultats, relatius a la taxa d'ocupabilitat dels diferents títols universitaris, perquè entenem que és una informació molt rellevant que tots els alumnes han de tenir a disposició en el moment de triar els seus estudis. Es tracta d'informació valuosa no tan sols per als joves que accedeixen per primer cop a la universitat, sinó també per als que vulguin reorientar la seva carrera cap a sectors en què la demanda de capital humà qualificat va creixent.

Tenint en compte el procés de transformació que experimenta el mercat de treball, cal avançar cap a fórmules formatives més flexibles com les que ofereix la UOC, gràcies a les TIC. Les noves tecnologies han fet que els estudis universitaris siguin molt més accessibles i també han permès crear comunitats educatives que realment tenen una dimensió global. És un altre àmbit en el qual la UOC té un cert avantatge, perquè, sens dubte, l'ensenyament superior cada vegada és més internacional.

Malgrat que, realment, la universitat mai no ha conegut fronteres. Les universitats es van crear ja a l'edat mitjana amb vocació global, tal com demostren els freqüents intercanvis i la gran mobilitat que hi havia entre Bolonya, Salamanca, París o Oxford.

Heu tingut, per tant, la sort de formar-vos en una institució moderna i internacional. Espero del tot la vinculació amb aquesta institució ni amb el món acadèmic, i que us hi adreceu sempre que sentiu que la vostra professió us ho exigeix així o, simplement, quan tingueu la necessitat d'ampliar els horitzons.

Crec, per tant, que el veritable punt d'inflexió en la vostra vida no és la jornada d'avui, sinó el dia que va decidir recórrer a la UOC per reprendre els estudis o emprendre'n de nous. Avui només celebrem aquesta decisió tan encertada i la il·lusió que heu posat en l'exercici de les vostres tasques i deures des de llavors. Per aquest motiu, voldria concloure felicitant-vos una altra vegada, especialment als guardonats, encara que, com sabeu molt bé, tots hi va guanyar en el moment que va optar per tornar a la universitat.

Moltes gràcies.

> Vídeo del parlament del padrí de promoció, Jorge Sáinz González: <https://youtu.be/9C0OSwRH9sU?list=PL3E74408F811C36C2>

Parlament de Josep Tuldrà

Josep Tuldrà
Representant dels
estudiants
Grau de Comunicació
Barcelona, 15 de
novembre de 2014

Rector,
Vicerectora,
Professors,
Consultors,
Tutors,
Nous graduats,
Familiars,
Amigues i amics,

Fa tres anys, vaig assistir en aquest mateix auditori a un acte molt semblant per recollir el reconeixement dels estudis de Turisme. Aquell dia va ser molt important per a mi, entre altres coses, per la satisfacció personal que significava tancar una etapa de la meua vida i obrir-ne una altra. Aquell dia també vaig veure l'alegria que percebo avui: cares de satisfacció, d'orgull, de nerviosisme, però també de confiança. Cares d'aquelles que et diuen: «Ep, que m'acabo de graduar..., que no se'm nota?». Cares que demostren l'assoliment dels objectius que tots buscàvem quan vam iniciar aquest camí. Allò em va donar més forces per a continuar formant-me i avui torno a ser aquí. Per això, crec que cal que totes i tots ens felicitem, com un reconeixement de l'esforç individual que ens ha permès ampliar els nostres coneixements i que qui sap si haurà servit o servirà per a obrir nous projectes professionals, o bé per a consolidar els que tenim engegats.

La proposta d'estudis virtuals que ofereix la UOC ha facilitat que molts de nosaltres tinguéssim la possibilitat d'iniciar i acabar uns estudis, cosa que, en altres circumstàncies, no hauria estat possible. Crec que poder combinar tres pilars fonamentals de la nostra vida com els estudis, la família (a la qual em referiré a continuació) i la feina –sobretot per als que tenim la sort de mantenir-la– ha estat la barreja perfecta per a assolir amb èxit els propòsits que ens hem marcat. Per això, em sento tan satisfet dels resultats acadèmics que he aconseguit, i així ho vull transmetre.

He dit que volia fer un punt i a part per parlar del suport necessari i indispensable de la família en tot aquest

Hem estudiat per a nosaltres mateixos, per a la satisfacció pròpia i albirant que, en un futur professional, la vida ens obri més oportunitats de progrés que les actuals.

procés. Doncs bé, personalment, no sé si hauria estat capaç de fer-lo sense el seu suport. I com que crec que parlo en nom de la majoria dels qui som presents en aquest acte, vull fer extensiu aquest reconeixement a totes elles i tots ells. Sempre han sabut estar al seu lloc quan una PAC s'entravessava, i procuraven donar-nos un cop de mà quan la feina s'acumulava i apareixien els nervis, o quan s'esgotaven els terminis de presentació d'alguna PAC i semblava que el rellotge anés més ràpid del que era habitual (us sona això, oi?).

Són molts mesos i anys estant al nostre costat, creient –com fèiem nosaltres– en allò que ens havíem marcat com a objectiu educatiu. Per això, remarco aquest reconeixement, perquè des d'un segon pla sempre han sabut estar a l'altura.

Més d'un, veient com avança el món, es podria plantejar la pregunta: «Per què cal estudiar si ara mateix les sortides professionals són escasses i poc reconegudes pel que fa al prestigi social i salarial?». Bé, per a mi, la resposta és molt fàcil: crec que hem estudiat per a nosaltres mateixos, per a la satisfacció pròpia i albirant que, en un futur professional que no sigui tan incert, la vida ens obri més oportunitats de progrés que les actuals. És a dir, per a estar preparats per a, quan sorgeixi l'oportunitat, optar a qualsevol projecte laboral amb els coneixements i el reconeixement acadèmic necessaris.

No vull acabar la meva intervenció sense agrair a la UOC aquest format educatiu virtual que ofereix des de 1994, amb llicenciatures, graus, màsters, postgraus i doctorats, que ha permès que, persones com jo, que han de combinar la vida familiar, laboral i educativa, tinguem l'oportunitat d'obtenir titulacions, cosa que, d'altra manera, hauria estat impossible. És una manera pràctica de facilitar a una àmplia part de la població la formació universitària, o l'ampliació dels estudis, sense tenir en compte l'emplaçament físic.

Consultors, tutors i alumnes ens mesclen d'una manera transversal, sense tenir en compte l'origen ni la situació actual de cadascú, compartint coneixements, dubtes, opinions i informacions. És un reflex del que és la societat actual, una societat en la qual no existeixen les fronteres i els coneixements són universals.

Adreço aquest reconeixement, doncs, a tota la família de la UOC, des dels consultors (professionals que te-

nen una alta càrrega de treball durant el curs, que superen amb excel·lents criteris avaluadors... i també amb paciència), passant pels tutors (persones clau en la nostra orientació en els estudis) i per tots els serveis de la mateixa Universitat (respecte als quals he de dir que sempre han estat diligents en tot allò que els he plantejat), fins a l'equip directiu (responsable del fet que la comunitat de la UOC creixi i creixi cada any com una aposta diferent i necessària en el mapa de l'oferta universitària).

Així doncs, gràcies a totes i tots i, novament, l'enhorabona. Crec que ens ho hem guanyat!

> Vídeo del parlament del representant dels estudiants, Josep Tuldrà: <https://www.youtube.com/watch?v=n09dUxDsB1o>

Parlament de Neus Fàbregues

Neus Fàbregues
Representant dels
estudiants
Grau d'Educació Social
Barcelona, 15 de
novembre de 2014

Benvolgut rector,
Benvolguda vicerectora,
Benvolguts professors, familiars i amics,

En nom de les persones que s'han graduat avui, bon dia i bona hora a tothom!

El meu agraïment per a les persones que han fet possible aquest esdeveniment.

Avui, per a nosaltres, és un dia esperat i en gaudim plenament.

Com a graduats partim de llocs geogràfics diferents: venim del nord, venim del sud, de terra endins i de mar enllà... i de semestres variats; però ens hem trobat en el mateix punt del camí i de la vida, que és la nostra graduació: «Aquest auditori és per a nosaltres una “rotonda” en el camí que ens porta de la graduació al món professional». Tots nosaltres deixem enrere el llenguatge «friqui»: PAC, xarxa, PS, Google Docs, OVO i un llarg etcètera. Avui, després d'aquest acte farem un *reset* per tenir el nostre disc dur personal «lliure» i «disponible» per a continuar l'aprenentatge professional. I ho hem de fer a partir del corpus teòric après a la UOC, amb un esperit crític, per a enfocar el futur sense apriorismes que ens coartin la llibertat d'acció com a professionals. Deixem enrere i dins del disc dur l'aprenentatge de primària, en què vam aprendre a caminar i a jugar, i el de secundària, en què caminàvem amb grupets d'iguals. Ara, en aquesta etapa universitària, hem après a explorar camins per a construir-ne de nous.

En el nostre primer semestre de l'inici de la UOC anàvem perduts i volíem les coses clares i amb ànsies de concreció, amb un nom per a cada cosa. Donar nom a tot: «Això és una baldufa» era un missatge clar, era una «baldufa». Avui, ja no estem tan segurs que aquesta baldufa pugui ser una baldufa. Necessitem condicions: força, habilitat, un entorn, una superfície... Hem de crear espais que estan a les nostres mans, com diu Heidegger en la seva reflexió de construir per a habitar.

Gràcies a aquesta marca UOC som professionals que sabrem afrontar els canvis, el final d'etapa, les noves etapes i el canvi de paradigma. Tots aquests conceptes, des del ser professional i no des del fer professional.

Totes les certeses de les quals disposàvem han esdevingut dubtes i reflexions: les «baldufes» poden ser grans, petites, arrodonides, llargues, llises, rugoses..., i totes, per la condició de baldufa, en algun moment, amb la força i en la superfície adequades, podran ballar.

Essent coneixedors de totes les possibilitats, haurem de prendre una decisió que està a les nostres mans, i les conseqüències d'aquestes decisions determinaran el nostre camí, que pot ser oscil·lant. El nostre pas per la UOC ens ha permès construir el nostre corpus caracteritzat per les quatre P: planificació, paciència, perseverança i pedagogia.

Gràcies a aquesta marca UOC, som professionals que sabrem afrontar els canvis, el final d'etapa, les noves etapes i el canvi de paradigma. Tots aquests conceptes, des del *ser* professional i no des del *fer* professional. Ens construïm com a persones i, alhora, com a professionals, un procés que no es pot deslligar.

El creixement demogràfic ens porta una vida cada cop més complexa. Cada cop ho tenim més difícil, és cert, però cada vegada el nostre planeta també serà més ple d'humanitat, per a fer rodar la baldufa.

Gràcies per deixar-me expressar en nom de tots els graduats.

> Vídeo del parlament de la representant dels estudiants, Neus Fàbregues: <https://www.youtube.com/watch?v=y2YdtKN8LVM>

Parlament de Núria Miquel

Núria Miquel
Representant dels
estudiants
Diplomatura de Ciències
Empresarials
Barcelona, 15 de
novembre de 2014

Benvolgut rector,
Benvolguda vicerectora,
Benvolguts professors, nous graduats, familiars i amics,

Bona tarda a tothom.

Abans de res, voldria agrair l'oportunitat que se m'ha donat de poder parlar en representació dels graduats dels Estudis d'Economia i Empresa d'aquesta promoció de la UOC. I, continuant els agraïments, gràcies a la meua família, en especial a la meua parella, que ha estat al meu costat els vespres i els caps de setmana que he hagut de sacrificar. Gràcies també als meus dos fills, que van tenir el detall de néixer dos dies després de l'últim examen del cinquè i el desè semestre... Uf!, pels pèls. I gràcies a la meua germana, que em va animar, amb el seu exemple, a embarcar-me en aquesta aventura.

M'agradaria parlar-vos del que ha significat la UOC per a mi i del que m'ha aportat des del punt de vista professional. Jo, com la majoria, quan era jove no tenia gaire clar què volia ser quan fos gran. Vaig escollir una carrera que em va ser satisfactòria, però que, a l'hora de dedicar-m'hi professionalment, no m'omplia. A mi, el que realment sempre m'havia agradat, era tocar diners. Però us feu una idea, quan jugava al Monopoly sempre volia ser la caixa... A més, com ja sabeu, amb els anys les obligacions van a més i el temps lliure tendeix a zero. En fi, vaig arribar a creure que el meu error no tenia solució i que em tocava dedicar-me sempre a una professió que no estava feta per a mi.

Per fortuna, en una conversa casual va sortir el tema d'estudiar a la UOC i vaig pensar: per què no? D'això ja fa més de cinc anys. I he de dir que ha estat una de les decisions més encertades de la meua vida. El gener d'aquest any vaig acabar l'última assignatura. I en tornar de la meua baixa de maternitat, al juny, el meu cap m'estava esperant amb una notícia molt bona: la meua sol·licitud per a passar al departament de finances s'havia acceptat. I els meus estudis d'empresarials havien estat la clau de la promoció interna tan desitjada per mi com inassequible feia només uns quants anys.

“ ”

Podem sentir-nos molt orgullosos, i satisfets, perquè totes les nostres històries són històries d'èxit.

Segur que tots vosaltres teniu històries més o menys semblants a la meva. Però el que ens uneix de veritat és que tots sabem com costa i els sacrificis que cal fer. Podem sentir-nos molt orgullosos, i satisfets, perquè totes les nostres històries són històries d'èxit.

Així doncs, moltes felicitats, enhorabona i a gaudir-ne!

- > Vídeo del parlament de la representant dels estudiants, Núria Miquel: <https://www.youtube.com/watch?v=wQSu0B05uK8>

Parlament de María Belén García González

**María Belén García
González**

**Representant dels
estudiants**

**Màster d'Educació i TIC
Madrid, 29 de novembre
de 2014**

Sr. Rector Magnífic,
Sr. Sáinz, padrí de la promoció,
Srs. directors d'estudis i de programes,
Srs. professors, consultors i tutors,
Personal de gestió,
Representants dels estudiants en les diferents
comissions de la Universitat,
Membres d'Alumni,
Graduats i graduades,
Companys i companyes,
Familiars i amics,

Bon dia a tothom.

En primer lloc, vull agrair a aquesta universitat l'oportunitat que m'ha donat de fer aquest discurs en nom i en representació de tots els que avui ens graduem. És per a mi un immens honor poder-ho fer, i he de reconèixer que, si J. K. Rowling, l'escriptora britànica autora de la saga de Harry Potter, va admetre que en preparar el discurs de graduació a Harvard l'any 2008 es va aprimar dos quilos, jo només me n'he aprimat un, però n'estic encantada igualment.

Tots coneixeu de sobres el significat de les sigles TDAH: corresponen al trastorn per dèficit d'atenció amb hiperactivitat. Estic segura que més d'un de vosaltres té un fill o coneix algun amic o familiar que el pateix. Jo sé molt bé de què parlo i, sincerament, crec que tots els estudiants de la UOC també som una mica hiperactius.

Us explico això perquè, tot preparant aquest discurs, vaig veure clarament que aquestes sigles, TDAH, es podien aplicar perfectament al nostre cas, a nosaltres, els nous graduats. M'explico: per a nosaltres aquestes sigles significarien que patim «trastorn per dedicació absolutament heroica».

Sí, sí, crec fermament que som uns herois i unes heroïnes, i us ho demostraré tot seguit. Tampoc he exagerat gaire, perquè el paper de superherois el deixo per a les persones del nostre entorn, és a dir, els pares, les mares, els avis, els marits, les dones, els fills i els germans, que ens han ajudat tantíssim per tal que poguéssim estudiar, procurant que tinguéssim moments de soledat i fent-nos les feines, els encàrrecs i les innombrables tasques quotidianes que teníem. Podria semblar que els superherois només viuen en les pel·lícules i en les historietes, però totes aquestes persones demostren en la vida diària que es poden fer actes de lliurament heroic envers els altres. Ells, sense llevar-los cap mèrit, són els autèntics superherois, i els tenim a casa. Del llatí *heros*, que al seu torn deriva d'un terme grec. Segons la Reial Acadèmia Espanyola, la paraula *heroi* fa referència a un home que és famós, il·lustre i reconegut per les seves virtuts o les seves gestes.

Salvar la gent d'una mort gairebé segura o derrotar un enemic molt poderós són les accions heroïques per excel·lència en la mitologia antiga i en l'èpica. En la societat moderna, en canvi, els herois poden representar altres valors. D'aquesta manera, el responsable d'un èxit esportiu o l'artista admirat pot ser considerat com a heroi. Per exemple, i cito directament un diari esportiu: «Andrés Iniesta va ser el gran heroi que va marcar el gol que a Espanya li va valer el campionat mundial de futbol». Per què no? Nosaltres no som menys que Iniesta.

El mitògraf nord-americà Joseph Campbell va batejar com «el viatge de l'heroi» –per a nosaltres, la realització del màster, el grau, la llicenciatura o l'enginyeria– aquest conjunt de canvis que travessen als que s'embarquen en una aventura més enllà dels límits de la seva imaginació. És a dir, quan nosaltres ens vam matricular per primera vegada, en el primer semestre, i no podíem imaginar el que ens queia al damunt.

Aquest patró narratiu, utilitzat en innombrables obres i llegendes de caràcter popular, descriu d'una manera inqüestionable la transformació que converteix una persona aparentment normal en extraordinària, la qual cosa coincideix exactament amb el moment en què ens convertim en estudiants. Els estudiosos del tema diuen que l'heroi sent una crida, assumeix una responsabilitat que li exigeix convertir-se en algú més poderós i més savi per a poder-se enfrontar a perills i desafiaments que l'enfortiran, tant des del punt de vista físic com mental i emocional. Aquesta crida per a nosaltres pot ser un missatge electrònic o un missatge al tauler de les assignatures, és el moment en què vam començar a estudiar, a preparar PAC, exàmens, pràctiques, proves de síntesi, etc. El camí és llarg i esgotador; l'heroi dubta, però no es rendeix mai, ni tan sols quan el rellotge marca les 23 hores i 59 minuts, hora final del lliurament.

Quan aquesta odissea –en el nostre cas, la podríem anomenar semestre– conclou, l'heroi torna a casa, a la seva vida anterior, però transformat. Encara que tot continua com abans, tu ja no ho sents igual, tot ha canviat, ha millorat, portes amb tu l'elixir o el tresor que has conquerit en el teu món especial, és a dir, el nostre aprenentatge, els nostres aprovats, les nostres assignatures superades. Bromes al marge, com deia Alfonso Rodríguez Castelao, «el veritable heroisme rau a transformar els desitjos en realitats i les idees en fets».

Això és exactament el que hem fet nosaltres, ni més ni menys: hem transformat els desitjos en realitats, els graduats i graduades d'avui, que juntament amb els de pro-

Els graduats d'avui som membres de ple dret de la societat de la informació, som individus formats en les noves tecnologies, sabem assumir els canvis i hem desenvolupat noves destreses i competències.

moció anterior ja som 50.000. Fent una al·legoria, si ens ajuntessin a tots alhora ocuparíem el mateix que la població d'Eivissa, Puertollano, Utrera o Boadilla del Monte.

Permeteu-me, per a acabar, que tingui un record del tot merescut per a aquestes persones que no veiem. I no les podem veure per dues raons: una, perquè no són aquí amb nosaltres; em refereixo a aquests tutors, consultors i professors que ens han atès i que han resolt sempre els nostres dubtes, o aquestes persones que són lluny, potser en un altre país on han trobat feina o un sentit a la vida; i dos, aquestes altres persones que no podem veure, però que sí que són aquí entre nosaltres, les quals hem estimat profundament, però que ja no podem tocar, ni besar, ni abraçar, i sense la seva presència en les nostres vides avui no podríem celebrar aquest triomf.

Els graduats d'avui som membres de ple dret de la societat de la informació, som individus formats en les noves tecnologies, sabem assumir els canvis, hem desenvolupat noves destreses i competències, hem utilitzat un nou model d'ensenyament-aprenentatge en línia que funciona, per la qual cosa crec sincerament que ara tots compartim el següent pensament d'Isaac Asimov, que cito textualment: «No tinc por dels ordinadors; el que em fa por és quedar-me'n sense». Mil gràcies a tots i per molts anys.

- > Vídeo del parlament de la representant dels estudiants, María Belén García González: <https://youtu.be/OgqwYqknXfw?list=PL3E74408F811C36C2>

Premis extraordinaris

Cristina Amelia Brunet Cantos	Grau d'Administració i Direcció d'Empreses
Maria Assumpta Arasa Altimira	Grau de Psicologia
María José Allès Marquès	Grau de Dret
Marta Costoya Mendoza	Grau d'Humanitats
David Álvarez Valero	Grau d'Enginyeria Informàtica
Juan Soler Abello	Grau de Multimèdia
Noemi Minguez Alonso	Grau de Llengua i Literatura Catalanes
Nuria Colomer Compte	Grau d'Educació Social
Ana Soler Jerez	Grau de Turisme
Meritxell Macià Paquico	Grau de Comunicació
Ildefonso Molina Jiménez	Grau de Màrqueting i Investigació de Mercats
Marta Bosch Alier	Màster de Prevenció de riscos laborals
Montserrat Esquius Solé	Màster de Gestió cultural
Albert Olives Estruch	Màster d'Anàlisi política
Bienvenido Barreiro Lopez	Màster universitari de Telemedicina
Mònica Boquera Mestres	Màster universitari de Nutrició i salut
Marc Górriz Marcelino	Màster universitari d'Enginyeria informàtica
Anna Casals Castells	Màster universitari d'Aplicacions multimèdia
Sara Garcia López	Màster universitari d'Anàlisi d'entorn econòmic
Ramon Rosselló Lozano	Màster universitari d'Advocacia
Miren Igone Morga Herrero	Màster universitari de Dificultats de l'aprenentatge i trastorns del llenguatge
Manuel María Peris Mir	Màster universitari d'Humanitats: art, literatura i cultura contemporànies
Francisco Javier Masero Suárez	Màster universitari d'Educació i TIC
Esteban Roman Castellanos	Màster universitari de Programari lliure
Juan Roch González	Màster universitari de Societat de la informació i el coneixement

Abelardo Jose Lorenzo Lojo	Màster universitari de Fiscalitat
María José Moreno de Frutos	Màster interuniversitari de Seguretat de les tecnologies de la informació i de les comunicacions
Yolanda Sánchez Miguel	Màster universitari de Direcció de les organitzacions en l'economia del coneixement
Anna Medrano Ramon	Màster universitari de Drets humans, democràcia i globalització

Paraules de cloenda del Mgfc. Sr. Josep A. Planell

Josep A. Planell
Rector de la Universitat
Oberta de Catalunya

Traslladant-ho a la nostra realitat, a la UOC treballem i ens esforcem per superar-nos i per millorar, perquè som conscients que els nostres estudiants, vosaltres, no tenen límits.

Graduades i graduats,

Us deia en començar que vosaltres sou els protagonistes. Perquè, tot i que des de la Universitat ens esforcem per millorar dia rere dia i per difondre les virtuts de la UOC arreu, som conscients que no podem ambicionar uns ambaixadors millors que vosaltres. La vostra experiència i les vostres trajectòries marcaran el camí del nostre prestigi (del de tots) i esdevindran l'estímul més important per a superar-nos.

Permeteu-me il·lustrar això que us dic amb una breu, però significativa, història familiar. Fa molts anys, en un petit poble de la Segarra, anomenat Torà, hi vivia una branca de la meva família. Un bon dia, el mestre de l'escola va voler parlar amb els pares d'un besoncle meu, per a recomanar-los que enviessin a Barcelona el seu jove deixeble, ja que ell no tenia res més per ensenyar-li. En altres paraules, aquell bon home s'adonava de les seves pròpies limitacions, però sobretot era conscient del potencial del meu besoncle.

Traslladant-ho a la nostra realitat, a la UOC treballem i ens esforcem per superar-nos i per millorar, perquè som conscients que els nostres estudiants, vosaltres, no tenen límits. No es tracta d'una floreta gratuïta: avui dia ja disposem d'estudis, com l'encapçalat per la doctora Àngels Fitó, que recullen la bona opinió dels empresaris respecte dels graduats en línia; o el de la revista *The Economist*, que situa l'ensenyament per competències com el més adequat per a la formació al llarg de la vida.

Avui la UOC és percebuda pels contractadors com una universitat que s'igualava a les tradicionals en competències transversals i que les supera clarament en competències clau com l'organització i la planificació del treball. Són informacions, valoracions i dades que ens fan sentir orgullosos, però que no ens han de dur a una autosatissfacció paralitzant. Només mantindrem i millorarem aquests indicadors, només tornarem a tenir la vostra confiança i la de les noves generacions, si continuem

El camí és ben clar: innovació i esforç per a poder-vos oferir una formació de qualitat i altament professionalitzadora.

fidels a nosaltres mateixos. Ho sabem, en som conscients, i actes com el d'avui ens ho recorden.

Aprofitant que som en aquest auditori, podríem fer un paral·lelisme amb una de les òperes més famoses de Gaetano Donizetti: *L'elisir d'amore*. En aquesta joia còmica del segle XIX, l'autor ens mostra que no hi ha cap fórmula màgica perquè la capritxosa i rica Adina s'enamori del jove i pobre Nemorino. No espereu que jo ara m'atreveixi a cantar la famosa ària «Una furtiva lagrima», però sí que voldria assenyalar que res no arriba per casualitat. En el cas de Nemorino i Adina, l'amor sorgirà de la coneixença mútua i dels èxits amorosos previs del protagonista. En el nostre cas, l'èxit vindrà de mantenir-nos fidels al nostre esperit fundacional.

El camí és ben clar: innovació i esforç per a poder-vos oferir una formació de qualitat i altament professionalitzadora, per a donar-vos les eines necessàries per a incorporar-vos favorablement al mercat de treball. Això passa per acostar-nos al teixit empresarial. Aquest és un repte de present i de futur que ens exigeix ser prou flexibles per a adaptar-nos als sabers fer que demana el mercat, sense descurar la generació i difusió del coneixement i la recerca més teòrics.

Innovació i esforç que també passen per reconèixer públicament l'excel·lència. D'aquí ve que, enguany i per primera vegada, concedim premis extraordinaris als millors de cada promoció.

Innovació i esforç que també impliquen exigir-nos, internament, uns alts estàndards de qualitat, transparència i responsabilitat. No és casual que entre les prioritats de la nostra universitat hi hagi el desplegament d'un pla director de responsabilitat social, amb l'objectiu sincer de reforçar el nostre compromís amb un model de desenvolupament més sostenible, d'augmentar la transparència de la nostra gestió i d'apropar-nos, encara més, a les necessitats i els interessos de la nostra societat.

Innovació i esforç que no tindrien cap sentit sense vosaltres: enguany sou prop de 5.000 els graduats que passeeu a formar part del conjunt de 50.000 *alumni* des de la fundació de la UOC. Ho acabem de veure fa un moment en aquest vídeo: persones d'arreu del món, en tot tipus de situacions i amb motivacions ben diverses.

Cinquanta mil històries d'èxit i cinquanta mil motius d'orgull. Cinquanta mil raons que, vehiculades per Alumni, volem que es converteixin també en companys de viatge des de l'exigència i l'experiència. Des del compromís i la responsabilitat amb la nostra societat. Som el que som gràcies a vosaltres. Aquí rau la grandesa de la UOC: en un model d'aprenentatge en línia basat en competències i amb un acompanyament pedagògic constant. Un acompanyament que no volem que s'acabi aquí. Perquè, amb vosaltres, amb nosaltres, mai no caminareu sols. *You'll never walk alone*, ens interpretava l'Orfeo Atlàntida, a l'inici d'aquest acte.

You'll never «UOC» alone, us dic jo de tot cor!

Moltes gràcies.

Aquest text està subjecte –tret que s'indiqui el contrari– a la llicència Reconeixement 3.0 Espanya de Creative Commons. El podeu copiar, distribuir i comunicar públicament sempre que citeu l'autor del text i la institució que el publica (UOC). La llicència completa es pot consultar a <http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/es/deed.ca>.

Crèdits

Edició: Àrea de Comunicació, Comunicació Digital. **Direcció de Comunicació:** Lluís Rius. **Direcció de Comunicació Digital:** Yolanda Franco. **Coordinació editorial:** Maria Boixadera. **Correcció i traducció:** Servei Lingüístic de la UOC. **Fotografies:** David Campos. **Coordinació gràfica:** Xènia Bastida. **Disseny:** Petit Comitè. **Maquetació:** Tot Gràfiques GEA. **Coordinació de la impressió:** Joan Teixidó. **Impressió:** Fermay Servicios Gráficos. **Dipòsit Legal:** B 12165-2015. **Adreça postal:** Universitat Oberta de Catalunya, av. Tibidabo, 39-43, 08035 Barcelona. **Web dels actes de graduació:** www.uoc.edu/graduacio/2014. **Etiqueta de Twitter:** #graduacioUOC.

Seu institucional

Avinguda del Tibidabo, 39-43
08035 Barcelona
Tel.: 93 253 23 00

Barcelona

Rambla del Poblenou, 156
08018 Barcelona
Tel.: 93 481 72 72

Madrid

Plaza de las Cortes, 4
28014 Madrid
Tel.: 91 524 70 00

México D.F.

Paseo de la Reforma, 265, piso 1
Col. Cuauhtémoc
06500 México D.F.
Tel.: + 52 (55) 55 114206 al 08

uoc.edu

[@UOCuniversitat](https://twitter.com/UOCuniversitat)

[@UOCestudiant](https://twitter.com/UOCestudiant)

facebook.com/UOC.universitat